

DE **DIANA-FLORINA COSMIN**
REDACTOR-ŞEF

Magia cuvântului scris

T

oate momentele „rotunde” ale vieţilor noastre – aniversări, Revelioane, schimbări de prefix, răscruci în carieră - ne îmboldesc să ne facem câte o listă. Mai lungă ori mai scurtă, mai temperat-timidă ori, dimpotrivă, îndrăzneată până la Cer şi-napoi, toţi purtăm înăuntrul nostru o înşiruire cu liniuţă la capăt de rând a tuturor lucrurilor pe care ni le dorim. Măzgălite cu un creion imaginar sau, din contră, scrise cu cerneală şi lacrimi de sudoare.

Eu una am fost mereu omul listelor scrise de mână, pentru că plăcerea de a tăia câte un scop realizat nu se compară cu absolut nimic în lume. Momentul în care iei un creion neimaginar şi crestezi o linie dreaptă prin inima ţelului pe care ți l-ai propus cândva cu sufletul plin de speranţă îţi dă sentimentul extraordinar de a fi reuşit să duci un vis de la o notiţă timidă pe hârtie la ceva cât se poate de tridimensional şi palpabil.

Nu ştiu cum se face, dar întotdeauna visele pe care le-am scris pe hârtie s-au împlinit. Le-am regăsit după ani şi ani, pe caiete începute şi neterminate, şi m-am minunat de modul în care şi-au găsit calea de rezolvare, chiar şi când eu aproape că uitasem de soarta lor. Am avut mereu certitudinea că tot ce însemnăm pe hârtie se înscrie ca un tatuaj undeva mult mai profund, într-un strat al conştiinţei noastre de unde nu mai pleacă niciodată. Şi cel mai bun exemplu în acest sens îl reprezintă dorinţele din copilărie.

De curând, am recitit o carte scrisă de un profesor american de la Carnegie Mellon, care – diagnosticat cu cancer în fază terminală – s-a gândit să pună laolaltă o serie de învăţături de transmis mai departe copiilor săi, pentru vremea în care nu le va mai fi alături. Intitulată „Ultima Lecţie”, cartea lui Randy Pausch porneşte de la o idee nespus de frumoasă şi de simplă: toată cheia fericirii noastre stă în urmărirea constantă a celor mai profunde visuri din copilărie. „Ceea ce visează copilul din noi reprezintă cea mai pură şi autentică misiune a noastră în această lume” credea Pausch, care a reuşit să-şi realizeze, până la moartea timpurie, cele mai multe dintre lucrurile pe care le visa: de la vise mici, cum ar fi o colecţie de animale de pluş, până la articole pentru World Book Encyclopedia sau un job ca inginer la Disneyland.

Faptul că listele pe care le-am pus până acum pe hârtie s-au împlinit îmi dă curaj să fac altele şi altele. Dincolo de magia inevitabilă a cuvântului scris, nu există miracol mai pur şi revelaţie mai frumoasă decât cea din momentul în care realizezi că ai îndeplinit, după un deceniu, două sau după o viaţă de om, ceea ce visa cândva copilul din tine. Aşază-te la masă şi aminteşte-ţi de ceea ce îţi doreai pe vremea când totul părea să vină cât ai bate din palme. Şi... aplaudă din nou. ■